

сложи яйцата въ кошницата и се запжти за дома си.

Следъ кокошката, котката взе паритѣ си и като обиколи цѣлия панаиръ спрѣ се на една малка сива мишка-играрачка. „Тъкмо каквото търсѣхъ!“ си каза тя, взе мишката и много доволна си отиде.

И кучето взе паритѣ си, търси по цѣлия панаиръ нѣщо да си хареса. Най-последе видѣ бѣла костъ.

„Тъкмо каквото искахъ!“ каза кучето, взе костъта и си отиде много доволно.

Последна пчелата взе паритѣ си, обиколи панаира, прегледа всички хубави нѣща, ала нищо не ѝ хареса. Най-последе видѣ да се продава пита хубавъ жълтъ медъ; сложи го въ кошницата си и се запжти за дома. Като се вър-

на въ кжщичката си, отключи вратата, седна на стола и си каза: „Но азъ ослж си зна-

ехъ, че тъкмо медъ търсѣхъ да си купя!“.

Зоя Паприкова

Т Р А К И Я

Надъ твойта равнина картинна
вѣнецъ отъ планини сияй.
Небето ти е ведро, синьо,
земята ти е като рай!
И колко хубостъ криешъ ти
въ безбрѣжнитѣ си широти!

Навредѣ си ти благословена
съ лозя, градини и гори.
Полята ти сж напоени
и отъ потоци и рѣки.
Въ тебъ блика въздухъ, свежъ и
чистъ,
въвъ слънце грѣе твойта висъ.

Презъ тебъ шуми безпиръ Марица,
къмъ югъ звѣнливо струи лѣй.
Прочута българска пшеница
въвъ твойта топла грѣдь вирѣй.
Овощки, съсъ обиленъ плодъ,
растатъ подъ твоя златенъ сводъ.

О, Тракия, земя чудесна,
омаенъ кжтъ отъ вѣкове, —
земя на радость, трудъ и пѣсни —
ти свѣтло бждеще ковешъ!
А твойта равнина безъ край —
цвѣтущи пжтища чертай!

Ненчо Савовъ